

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820200550
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8820200550.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu L. Z. Z., so sídlom O. XX, XXX XX N., L.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátom JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému T. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, XXX XX H., právne zastúpený advokátom JUDr. Martina Fabiánová, so sídlom Hencovská 2043, 093 02 Hencovce, o zaplatenie 4.406,87 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 5Csp/30/2020-87 zo dňa 31. augusta 2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 5Csp/30/2020-107 zo dňa 13. novembra 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v časti zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením rozhodol tak, že:

„Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2507,55 eur spolu s úrokom omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2507,55 eur od 26.7.2017 do zaplatenia, a to všetko mu povoľuje uhradiť v 70-eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietla.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2, § 54a, § 875v, § 100, § 101, § 103, § 657, § 658 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca ako spoločnosť a žalovaný ako klient uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke, pričom schválená výška pôžičky predstavovala sumu 5.000,- Eur, ktorú mal žalovaný uhradiť v 60 splátkach. Celková čiastka predstavovala sumu 8.652,- Eur, výška mesačnej splátky

sumu 144,20 Eur a ročná úroková sadzba 26,98 %. RPMN bola uvedená vo výške 26,98%. Žalobca listom zo dňa 25.05.2017 upozornil žalovaného, že v prípade neuhradenia nedoplatku na splátkach do 05.07.2017, úver zosplatní. Žalovanému bola výzva doručená 31.05.2017. Žalobca listom zo dňa 20.07.2017 oznámil žalovanému, že vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný splátkami pôžičky pred podaním žaloby celkovo uhradil sumu 2492,45 Eur.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu. Ďalej uviedol, že začiatok plynutia premičacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súde dňa 27.02.2020, do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého dlhu sa premičujú jednotlivé splatné splátky. Nepremičanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby, teda splátky splatné po 27.02.2017. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok 20. deň v mesiaci, nepremičanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.03.2017. Jedná sa tak o 44 nepremičaných splátok. Zároveň nie je možné konštatovať ani premičanie celého nároku, nakoľko splátka, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru bola splatná najskôr 20.03.2017, ako je to zrejme z predžalobnej upomienky z 25.05.2017. V zmysle zmluvy bola pôžička poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 26,98 %, pričom z internetovej stránky NBS zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov (60 splátok) v októbri 2015 činil úrok 10,75% p.a. (nové obchody). Z toho je zrejme, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka zmluva v časti odplaty neplatným právnym úkonom, preto dohodu o výške úrokov považoval za absolútne neplatnú a zamietol tak nárok žalobcu na úroky z úveru. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez. Istinu pripadajúcu na nepremičané splátky úveru zistil podľa splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou zmluvy, pričom premičaných bolo 16 splátok istiny. Úhrady žalovaného v celkovej sume 2.492,45 Eur boli zarátané najskôr na 16 premičaných splátok istiny v sume 807,06 Eur (splátkový kalendár na čl. 15 spisu) a v sume 1.685,39 Eur na nepremičané splátky istiny. Nepremičaná istina pozostávajúca z 44 nepremičaných splátok istiny úveru tak spolu predstavuje sumu 4.192,94 Eur, z ktorej bolo uhradených 1.685,39 Eur. Žalovaného tak zaviazal na úhradu nesplatenej a nepremičanej istiny v sume 2.507,55 Eur (poskytnutá istina úveru 5.000,- Eur - suma úhrad žalovaného 2.492,45 Eur = 2.507,55 Eur). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy. Po zohľadnení skutočností, že žalovaný má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom a jeho manželka je nezamestnaná, a teda živiteľom rodiny je iba žalovaný, mu povolil zaplatiť dlh v primeraných mesačných splátkach po 70,- Eur mesačne. Žalobca je obchodnou spoločnosťou so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v určenej výške nemožno vnímať ako zásah do jeho pomerov, ktorý by bol spôsobilý ohroziť jeho ďalšiu činnosť alebo neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu. Na záver udal, že neboli naplnené predpoklady ustanovené v § 282 zákona č. 160/2015 Z. z., žalovaný so žalobou nesúhlasil, nárok žalobcu popieral, preto neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre uznanie.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcov úspech predstavoval 56,90% a neúspech 43,10%. Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14% ($56,90 - 43,10 = 13,80$), ktorý mu priznal. Pokiaľ žalovaný uviedol, že žiada, aby bol oslobodený od prípadného platenia od súdnych poplatkov, tak uviedol, že žalovaný je ako spotrebiteľ od platenia od súdnych poplatkov oslobodený priamo zo zákona, pričom žalovanému v konaní žiadna poplatková povinnosť nevznikla, preto považoval takúto žiadosť v danom štádiu konania za bezpredmetnú. Vo vzťahu k žiadosti žalovaného uviedol, že ak by mal túto považovať za žiadosť o nepriznanie náhrady trov konania úspešnejšiemu žalobcovi z dôvodov hodných osobitného zreteľa v uviedol, že nevzhladol žiadne takéto dôvody pre nepriznanie trov žalobcovi. Majetkové pomery žalovaného, ktoré deklaroval nie sú samé o sebe takýmito dôvodmi, preto za súčasného čiastočného úspechu žalobcu v rozsahu 14% celkových trov, považuje uvedené za dostatočné zohľadnenie celkovej deklarovanej situácie žalovaného. Iné skutočnosti, ktoré by mal zohľadniť, žalovaný do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o náhrade trov konania. Odvolanie podal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov, keď dojednanie o zmluvnom úroku posúdil ako neplatné. Uviedol, že dojednaný úrok predstavuje jedinú odplatu za poskytnutie úveru. V zmysle zákona a nariadenia vlády v zneniach účinných v čase uzatvorenia zmluvy, najvyššia prípustná výška odplaty predstavuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých úverov. Výška priemernej hodnoty RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov bola zverejnená naposledy v čase uzatvorenia úverovej zmluvy v Súhrnných informáciách o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2020 so stavom k 30.06.2015 a predstavovala 13,50% p.a.. Najvyššia prípustná výška odplaty tak predstavovala 27% p.a. a keďže ten bol dojednaný v súlade so zákonom, je vylúčené, aby bol označený v rozpore so zákonom a jeho dojednanie je tak platné. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť istinu 1.899,32 Eur s prísl. v splátkach vo výške 70,- Eur mesačne splatných vždy k 25. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku od hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky a výrok o náhrade trov konania tak, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Odvolací súd zistil, že táto odvolacia námietka naplnená nebola.

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy

konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

14. Vo vzťahu k dohode o výške úrokov odvolací súd uvádza, že pri dojednaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí, bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však úroky neprimerané.

15. Odvolací súd na tomto mieste dáva do pozornosti aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, z ktorého vyplýva, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Vzhľadom na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR tak možno konštatovať správnosť postupu súdu prvej inštancie.

16. V predmetnom prípade bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dohodnutá úroková sadzba vo výške 26,98%, pričom ako správne poukázal súd prvej inštancie, podľa údajov Národnej banky Slovenska, pri nových obchodoch za mesiac X0/201X predstavovala pre spotrebiteľské úvery od 1 do 5 rokov úroková sadzba výšku 10,75% ročne, teda v predmetnom prípade dojednaný úrok medzi stranami bol 2,5-násobne vyšší ako priemerná výška úrokovej sadzby za ktorú poskytovali banky úvery v rovnakom čase, ako bola uzatvorená zmluva. Dohodnutá úroková miera teda podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto záver o neplatnosti dojednania o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi má oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd taktiež považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver s úrokom viac ako 2,5-násobne prevyšujúcim priemerné úroky porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom požadovaný úrok z úveru spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy, pretože bolo súdom prvej inštancie v rámci skutkového stavu preukázané a zistené, že priemerné úrokové sadzby v tomto období boli vo výške 10,75% ročne.

17. Odvolací súd ešte poukazuje na to, že za neplatnú z dôvodu rozporu dojednaných úrokov s dobrými mravmi nemôže byť považovaná iba časť dojednania podstatne prevyšujúca obvyklú úrokovú mieru, pretože ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Tam, kde sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon, je právny úkon neplatný v celom rozsahu. Otázku možnosti a nemožnosti oddelenia právneho úkonu treba posudzovať z hľadiska povahy a obsahu celého právneho úkonu a nielen z hľadiska oddeľovanej časti. Dojednanie o úrokoch treba chápať ako nedeliteľný celok. Pri neprimeranom dojednaní úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru je možné hovoriť o občianskoprávnej úžere, ktorá žiadnu právnu ochranu nepožíva. Neprimeraná odplata za úver ohrozuje najmä sociálne slabšie obyvateľstvo, a preto takéto neprimerané protiplnenie je ťažko možné podrobiť moderácii. Takéto úverové praktiky sú z celospoločenského hľadiska nebezpečné v súvislosti s neprimeraným úverovým zaťažením obyvateľstva. Občianskoprávna úžera spôsobuje neplatnosť dojednania o úrokoch v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi, pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru.

18. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, pokiaľ nepriznal žalobcovi uplatnený nárok na úrok vo výške 26,98% ročne, pretože ho považoval za rozporný s dobrými mravmi. Rovnako odvolací súd zdôrazňuje, že v predmetnom prípade bol spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu, ktorý vystupoval na trhu ako nebankový subjekt. Nebankové subjekty síce pri poskytovaní úverov podstupujú vyššiu mieru rizika, čo sa odráža aj na výške úroku, avšak napriek tomu dohodnutá výška úrokov musí byť stále v súlade s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku.

19. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k tomu, že postup a záver súdu prvej inštancie boli správne a žalobca má už len nárok na zaplatenie nesplatenej časti istiny. Vzhľadom na to, že žaloba bola v predmetnom prípade podaná ešte pred zosplatením úveru, súd prvej inštancie postupoval správne, keď ex offio zisťoval, ktoré zo splátok boli už v čase podania žaloby premlčané a vzhľadom už na časť istiny uhradenej žalovaným, správne vykonal prepočet konečnej výšky dlhu žalovaného voči žalobcovi. Odvolací súd konštatuje, že ani napokon samotný žalobca v podanom odvolaní nevyjadril svoj nesúhlas s takýmto postupom súdu prvej inštancie.

20. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

21. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnil. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).